

[Egon Jensen]

sættes, udsætter man også det tidspunkt, hvorpå landbruget kan få mindre andel i betaling af grundskatter end hidtil. Men det er måske venstres politik på dette område.

Må jeg dernæst sige, at man ud fra de betragtninger, som forslagsstillerne kommer med, lige så godt kunne vedtage her i folketinget, at man ved opgørelsen af indtægten i 1980 på selvangivelsen skulle opgive sit bank- og sparekasseindestående pr. 1. januar 1976 og sige, at det var udgangspunktet.

For mig at se er der i og for sig ingen forskel på, om man bruger den ene eller den anden vurdering. For mig er der ikke noget, der siger, at fordi man får ny vurdering, skal man have højere skatter. Det afhænger jo helt af, hvilke grundskyldpromiller man fastsætter, enten i primær- eller amtskommuner. Deri ligger der i og for sig ikke spor nyt.

Hver gang der kommer en vurdering, er man bange for at få at vide, hvad ejendommen er værd. Det synes jeg ikke der er nogen grund til at være. Der er ikke givet nogen saglig begrundelse for, at man fra statsskatte-direktoratets side ikke skulle være i stand til at finde de priser, som måtte være gældende ved vurderingstidspunktet for de ejendomme, der skal vurderes. Man må stadig væk have in mente: landbrugsejendommene vil efter gennemførelsen af 17. alm. vurdering få en lavere grundbeskatning. Men det forstår jeg at hr. Ivar Hansen ikke er tilhænger af.

Med hensyn til en kontantvurdering har vi tidligere udtalt, at vi er positivt indstillet over for at se på noget sådant. Man kan så diskutere, hvad man opnår ved en kontantvurdering, for selv om vurderingerne bliver fastsat til et lavere niveau, end de hidtil har ligget på, skal der i og for sig nogle penge ind stadig væk på jordbeskatningen. Derfor kan man diskutere kontantvurdering og lavere promiller eller almindelig vurdering og højere promiller. Vi har sagt, at det er vi parate til at se på.

Jeg kan altså ikke på nogen måde vise nogen som helst positiv interesse for forslaget.

Keld Andersen (KF):

I den konservative folketingsgruppe er vi af den opfattelse, at en udsættelse af en almindelig vurdering normalt ikke i sig selv løser problemerne. Men de faktiske kendsgerninger er jo netop, at forholdene på ejen-

domsmarkedet så langt fra er normale. Usikkerheden omkring den kommende vurdering er større end nogen sinde før, og det vil derfor være uforsvarligt at gennemføre den på det foreliggende grundlag.

De, som har fulgt blot nogenlunde med i den seneste tids udvikling på ejendomsmarkedet, vil vide, at der er tale om endog meget store prisfald på såvel ejendomme som grunde, og ingen kan i dag vide, om denne afmatning i priserne vil fortsætte. Derfor er det overordentlig vanskeligt, for ikke at sige helt umuligt, at gennemføre de nye vurderinger med sikkerhed for, at man rammer ejendommenes handelspris blot nogenlunde rigtigt. Tværtimod viser resultaterne af de prøvevurderinger, som allerede har fundet sted, at masser af ejendomme vil blive vurderet til en pris, der ligger langt over, hvad en mulig køber kan tænkes at ville betale.

Også når det gælder beregning af socialindkomsten, skaber usikkerheden omkring den 17. alm. vurdering store og hidtil uafklarede problemer.

En gennemførelse af den 17. alm. vurdering vil med sikkerhed betyde, at kommunerne med den udvidelse af beskatningsgrundlaget, som bliver resultatet, vil benytte lejligheden til at opkræve større beløb i grundskatter. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at mange kommuner sikkert vil benytte lejligheden til at nedsætte grundskyldpromillen, men man vil med garanti ikke nedsætte grundskyldpromillen så meget, at man ikke får flere skatter ind på denne måde. Man vil nedsætte promillen lidt, men alligevel sikre sig med det forøgede beskatningsgrundlag, at man får flere penge i kasserne.

Desuden vil mange ejendomme komme ind under reglerne om særlig indkomstskat, hvilket jeg ikke alene finder urimeligt, men også højt uheldigt på et tidspunkt, hvor det er alt andet end nye og større udgifter, husejerne har brug for.

Alt i alt er der så megen uklarhed, at efter min opfattelse taler al sund fornuft for, at en udsættelse af den 17. alm. vurdering er den eneste rigtige løsning.

Jeg forstår, at et af ministerens argumenter er, at det arbejde, som hidtil er udført med forberedelser til den 17. alm. vurdering, da vil være spildt. Det kan jeg naturligvis ikke argumentere imod, for det er rigtigt. Men jeg anser det, der dermed vil være spildt, for